

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 835. Gregor. Pap. IV. Annus 8. Lvdovici 22. Theophil. 6.
Imp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

em S. Dionylii scriptis imitari potuerunt, trascriti continent; primoque loco polita est epistola, quam ipse Hildegardus redditum ad Ludovicum Imperatorem, cuius exordium: *Exultauit cor meum in domino, eisque subiecta epistola eiusdem Hilduni Nuncupatoria ad cunctos Christi fidèles, que incipit: Cum nos scriptura generali definitio almoniam, &c. quam sequuntur Acta passionis ipsius.* Et post illa subiungitur Stephani Papa reuelatio vna cum Actis coronationis Pipini & filiorum eius in Reges Francorum, quatuor octos confusas, satis nobis de his qui superius suis locis dicta sunt.

Ceterum ipse Hildunius præter illa que haec tenus ex antiquorum scriptis potuit appelle: viventes etiam doctissimos viros famulum Michaeliem Syncellum Hieronymitanum, de quo proxime dicti sumus, necnon famulum Methodium presbyterum Constantinopolitanum, qui ad eadem prestantia horitur esse Gracos Patres & nobilissimos Confessores; liquident vterque ipsorum hoc eodem tempore in eodem scriptorum genere versare esse reperitur. Etenim scriptum hoc tempore Michael Syncellus encyclopiam orationem de eode Dionyso, sed & Methodius cladem res gestas hystorico styllo prosequuntur.

Dum vero illa geruntur in Occidente, in Oriente Theophilus Imperator in dies magis aequaliter Orthodoxos commotus, noua in eodem in confessione perflantes decrevit supplicia. Siquidem magnus ille Methodius, cuius modo meminimus, multipliciter coronis illustris, ut qui sub Leone & Michæle pro codem res gestas hystorico styllo prosequuntur. Nam certam obicitur, & sub Leone à Patriarcha Nicephoro Orthodoxo Roman legatus fuerat, tam in Oriente quam in Occidente spectatus, tursus in certamen induxit. Haec enim autem pepercere et Imperator, veritus eius insignis sanctitatis nomen, & quod eius operarum, ob egregiam que celebatur in vita esse prædictum, in negotijs opus erat. Nam audi quod ex scribit Cypriolanus in Imperatore Theophilus, cum ipse aduersus Saracenos expeditionem pararet: tam, apparente Vero, adiuu rufus copys Theophilus aduersus Saracenos in aciem prodidit, sanctum secum Methodium dicens, quod in bello facere conseruerat, si ut ille obseceret, multo, incognita dissolueret, quod eximia sapientia prodidit esset, sive ab ipso conditione aliquam manifestata, propter bellum contra Saracenos, ut venet, ad duas imagines: neq; enim mediocriter debat & observaret in Republica moderanda iudicium & regnum. Haec causam est Imperatori minus expedire, si illam sibi d'etro relinquere. Verum enimvero cum congressi esset virimque exercitus, & in secessu a superioribus essent, circundantes eum Imperator, & patens ab eo quoniam caperetur. Caprus namque fuisse, nisi ipius Imperatoris periculo cognito. Mamel dux exercitus, grauissimus ratus bello captum videre Imperatorem; ut cum liberaret, in periculum se immisisset, vnde ipse ab hostibus captus est.

Reuersus ergo Constantinopolim Imperator, in Methodium, quod non eius adiutus precibus hostes vicerit, sed insuper esterab eis, occasione capti ex offensa religione ob cultum idolorum (sic solitus appellare sacras imagines) furorem conuerit. Quem ad vocatum posidit verberibus de ipso habitat questionem, in exilio deportandum tradit; nec quidem ut ceteris in Insulanis vel alia loca relegatis luce foeli saltem frui concusat, sed iudicium plane paucendum atq; tremendum excoquitat, vt eum viuum in sepulchrum unum cum duobus latronibus includi fecerit, ut sic viuus effet lucis vfru priuatus, & effici veluti mortuus inter mortuos collatus, pectora in curam datus, vt et tantum cibi subministraret, quantum ac vitam in inferis illis trahendam suppetret: si qui manfit velut alter Ionas certi vtero clauso, donec Theophilus vixit; quo mortuo, ipsum mortuorum sepulchrum cuo- mut, cicatricibus ex plagiis accepto in lignum, dignissimum, ut habitum, qui sublimi thronum rotundigam decoratus Constantinopoli fedit ascendere. Quod autem id contigerit, & que tunc acciderint, suo loco di- co, i sumus.

Verum sunt qui dicunt ipsius viuere anno Theophilus ab eodem reuocatum fuille Constantiopolitanum, id tradidit Constantinus Mansus auctor Graecus, qui annis Methodium nomen & admirabilis quadam modo donum dedit. Nam cum Theophilus doctrina literarum fuisse impetrata quodam intellectu dignissima modestus, nec quibusvis artis expiraret, magister papirum intercedens quodam venientiam matrem esse, qui feliciter & declarata est, quodammodo impetrato Methodium, hominem inde statuimus, antequam nos ei de uenientibus habemus, sed ad res Occidentales.

Hoc anno qui Era Hispanica nonnulli ostegnitiones festugagenses secunda, in Hispania apud Carthaginem centi monachi interfecti a Saracenis confracti, ut romanus martyris, oculum Iudei Angelus, testis erat, qui celebratur natu sanctorum Martirium anni impetratoris. Deteinior est id expressum in iudee penitentia hisnotis:

ERADCCCCXIV. IV. FEVR. VIII. ID. AVG. 1.
ADLISA. EST. KARADIGNA. ET. INTERFECTI.
SVNT. IBI. PER REGEM. ZAYNAM. CC. NON ALI-
DE. GREG. DOMINI. IN. SANCTOREM. HAC-
TYRVM. IVST. ET. PASTORES. Segnisti in dis-
firo ciuidum monasteri fuerunt, vbi Denunciantur.
Quosque huius lugiter annales illi, ut admittantur, in
qui dies sunt trucidati, punitum est denunciatum.
Apparet longius color referunt, vbi & in modis
veruissima legitur inscriptione in lapide, quodam
ponito Latina lingua sed Gothicus characteribus, in Latinis reditura.

V. INTE. AB. IUDICIVM. OMNIA.
IN. ISTA. PARTE. CLAVITERI. SVNT. DUCATI. IN-
NACHI. HVIVS. COLONIOR. QVI. MORTER. SVNTI
NVERNT. PRO. FIDE. DS. NOV. S. AGNETIS.
RIS. ET. REDEMPTORIS. IESY. CHRISTI. U-
COLLATI. EVERNT. FERIA. QVARTA.
.... SALVSA. EIA. MILITES. CHRISTI.
.... SEMPER. VIVE. T. SI. MONACHVS. U-
VESTRVM. ET. OSSA. VESTRA. HILIA. GES-
MINABNT. caria legineque.

Ita quidem ad huncitem annum regenda sunt, si Hispanica tantum, ut diximus ratio habeatur certa, quod legitur in eisdem inscriptione, iuxtam Argonum incidit in quartam ferum, prætermittit Hispania tria, in qua eundem supplicatio ratio locum habere non posse, recurrendum ad Chirithi Eram, quoniam quoniam in anno octingentorum leptus genitio tecum probabile bisextili, quo littera Domini annis invenitur, id, item impletus annorum numerus & dies. Ita plane diuinum, nisi mendax sit ipsa inscriptione: nam secundum Hispaniam Eram, quae visitator erat, dicta dies octaua dies Augusti incidenter in feriam quintam vel terciam, id, hoc inscriptione repugnat: quod nouissime obsterere vult. Alious haec Concos, quod idem Martiribus concur-
tariolum nuper edidit, quem tu confusa.

I E S V C H R I S T I

Annus 8.

GREGOR. PAP. IV. LYDOVICII. IMP.
THEOPHIL. Annus 8.

S E Q U I T U R. Redemptoris anno octingentorum quinto Indictione decimatu, sive in Theodosii villa magnus habitus est concilium Episcoporum, & aliorum, vbi Ebbo Rhemensis Episcopus, qui vocem suam iuerat, ut Imperator Ludovicus præsens lenitas, sua suauitate Coepit corporum, scipionem indicauit Episcopum, ut indignum, ecce abducatur, sedis utrumque quoniam inservientes sufficiunt, te ipso exclusum, ut obcepere eum que concili fuerant, ut excederent Imperatoris interpellent, quibus venia data est. Condemnatus est alienus Agobertus Archiepiscopus Lugdunensis, qui vocatus ad Synodus, venire distulit. De his autem qui in Italiam conuicti sunt nihil est actum, quod scilicet vni essent ad

EDVOCICL IMP. GREGOR. CHRISTI
THEOPHIL. PAP. IV. 8.

CHRISTI GREGOR. LUDOVICI 22. IMP. GREGOR. CHRISTI
85. PAP. IV. 8. THEOPHIL. 6.

854

Sedis Apollonice iudicium conuolasse.

Facta fuit ita ante Quadragesima tempus. Requestor vero Dominus, qui facie Quadragesima initium procedit ad dominum in vita Ludovicum in Matia civitate domini imperator, sed Episcopi, & populus in uersalibus omnibus conuentus vere, & inter Milianam celebrationem festem archiepiscopi festem recognitionis Ecclesiastis orationes super eundem Imperatorem cecinerunt. Atq. sonus populi hoc rito, pro plenaria restituitione Imperatorum multa Deo gratias reddiderunt. Et sunt quae spectant ad res gestas anni huius eiusdem Ludouici Imperatoris. Addunt vero his quod ad politicas res pertinet, quando in Vormatia alium hoc eodem anno habuisse conuentum.

III. Eodem tempore, cum Theodulphus Abbas Floriacensis vnde cum aliis in illa coniuratione Bernhardi, de qua fuimus, aduersus Ludouicum Imperatorem fuit inuenitus implicatus, ut eamque causam Andegaui detruxerit efficitur in carcere: cum poeteis scriptoris litteris praetextis huic temporis efficitus, ibidem detentus scripsit Ecclesiasticum carmen ad diem Palmaturum in Ecclesiastis canendum accomodatum; obseruansque tempus cum a die Ludouici inde transiret, & festis fructus, ut licet, ilud cecinit in aures eius: quod cum eidem Imperatori sacrifici placuerit, eo permotus, ipsum iustis quam primum carcere liberari; quin etiam prærogativa non solum ipsius scientias, sed pietatis, permotus, postea ad Episcopatum Aurelianensem promouendum curauit. Ecclesiastis autem melos sic habet.

Theodulphi hymnus in die Palmorum:

Gloria, laus & honor sit tibi Rex Christus Redemptor.
Qui per te decus præmio summa pium,
Israel es tu Rex, David & iuxta protel,
Nomine qui Domini Rex benedic & veni.
Catus in ecclesia te laudat & canticum omnia,
Et mortalis homo, cuius erat a frumento.
Plebs Hebreorum cum palmo obvia venit;
Cum prece, vero, hymnum agnum ecce tibi.
Habibis pugno & subeant manu laudis;
Nos tribus regnanti pugnamus ecce molis.
Hi placuerit tibi placat deus nostra.

Rex pax, Rex clemens, cui cumla beata placent, &c.
Scriptis & alla plura carmina, quorum aliqua adhuc extant nobilis ingenii monumenta, & propriae edenda fore, incundum fuit, audire. Post haec edita in lucem immixtus prodicatio eiusdem Epibolam carmine scriptum ad Moduolum Episcopum in carcere datum, ubi inter alias querelas de miseria, quas iniunxit se passum ingeneraverit, hec vehementius obsecratione digna decisimat:

Cum suis egeat mundana negotia rebus,
Causa quibus insulm posse habet modum;
Nostra ergo inforationis pondere causa,
Sancta excepta, nullum habet ista modum.
Non nisi tali modis, sed nec idoneo illis,
Non aliquod crimen pte ego fatus eram.
Ego sum fatus, cum censura valerer
Dederis iudicis congrua pena mili!

SOLIS ILLUD OPUS ROM. PRAEVLIS EXSTAT.
Causa ego accepta pia fuit manus, &c.

Exstet proterea epistola ipsius ad clerum sui diecissima scripta, cum factus fuit Aurelianensis Episcopus, qui munus sacerdotale, & animarum cura quibus illi debet, inserviunt, que cum hac tempore latuerit in bibliotheca Vaticana, nec usquam cufa, hic eam tibi typis reddere, operarum retinuit. Multa quidem habet notatu dignissima, ut ipsa tibi eius prolixitas minime debeat esse latitudine, sed voluptrum, si studiosus Esse Ecclesiastis antiquitatis & cupidus discipline, sic enim se habet:

Theodulphus fratruis, & compatrioteru nostru Aurelianensis Episcopis, sacerdotibus in Domino salutem.

1. Observe vos fratres dilectionis, ut erga subditarum plebis omnium profectum & emendationem vigilansim cura labretis. Quatenus illi viam salutis offendentes, & eos & verbi, & exempli instruentes, & vos de eorum profetu, & nos de vestra, Domini est effectum, quod scilicet in eis ei-

no nostre Iesu Christi auxiliante, si dulcioris illi manu, alio reportemus. Obsecro etiam si aeternitatem vestram, ut haec capula que ad emendationem vita breviter digessit, auctoritate legit, & memoria commendetur. Et eorum, fine sanctarum Scripturarum lectione more etiampotius, vitam emendetur, & cum subditis plebis, apostolante Domino, ad Regiam ecclesiam pergeret ceteris. Veraciter nos debet, & semper meminisse, quia nos quibus regendarum animarum cura consilia illi, pro tua, qui nostri negligenter pereverem, ratione redditari sumus. Pro huic vero quos verbi & exempli tractat suorum, premium aeterna vita percipiemus. Nobis enim a Domino dictum est: *Vos efficiet altera.* Quod si populus fidelis ciuius est Dei, eius civi condimentum nos sumus. Scitote vestrum gradum subre gradu secundum & penitentiam vestram effe. Sicut enim Episcopi Apostolorum in Ecclesia, ita numerum presbyteri & ceterorum discipulorum Domini sicut tenet: & illi tenuerit gradus summus Pontificis Aarons, ipsi vero filium eius. Unde oportet vestrum per memorie effe tanta dignitatis, memorie vestris, consecratio, memorie sacre, quam in manibus vestris est in vincione, ut nec ab eadem dignitate degener eius, nec vestrum consecrationem, brizam faciat, nec meum facio vulnus delubet a peccato. Populus vero, sed cordis, & corporis mandatum confinxerit, plebibus exanimis bene viventibus præbentes huic quibus præcessu ducatum ad certam Regiam beatitudinem.

2. Oportet vos affiduitatem habere legendi, & instantiam trandi, quia vita vestri iustitia lectione instruitur, ornatur & adiudicatur. Lectionis munitor bona a peccato iuxta illam quid debet: In corde meo splendit elogia tua, et non peccatum tibi. Haec sunt enim arma, lelio ridelicit, & oratio, quibus diabolus expugnat. Ita sunt instrumenta quibus aeterna beatitudine acquiritur. *Sicut armis viae comprimitur.* His alimento virtute et matutinam.

3. Sed & sequendo a lectione cessatur, debet manum operatio subsequi, quia oscitas inimica est anima, & animi jam hostia, quem a lectione, sive ab oratione vacantem invenient, facie ad vestram aperte. Per viam namque lectionis discreti, qualiter & vos vivatis, & alios doceatis. Per viam orationis & vestu & huic quibus in caritate coniuncti estis prodegete valebitis. Per manum operationis & corporis materialium & vires alimento negabitis, et vestri necessitatibus subvenietis, & habebitis quod necessitatem patientibus portigatis.

4. Quando more solito ad Synodus concutitur, vestimenta & libras & vasa sancta cum quibus vestrum ministerium, & ministerium officium peragatis, vestibus deferte. Necon dux, & tres clericos cum quibus Missarum solemnia celebratur, vobis suradducite, ut probetis quoniam diligenter, quoniam studiis Dei servatis imperat.

5. Panis, quis Deo in sacrificium offert, aut a vobis ipse, aut a vestra pueri & oratione vestra natus, ac studiis sunt. Ad diligenter observetur, ut panis, & vinum, & aqua, sine quibus Missa non celebrari, mundissime, atque studiosè tractetur, & nobis in hunc nihil non probatum inveniatur. Iuxta illud quod ait Scriptura: *Sicut timor Domini vestrum,* & cum diligentia cuncta facite.

6. Feminine missam sacerdotale celebrante, nequagnum ad altare accedant, sed suis locis stent, & ihsu sacerdos eam oblationes Deo oblatum accipiat. Memorates enim esse debent formam infirmatis fine, & sexu imbecillitatis: & idcirco sancta qualiter in ministeria Ecclesia contingere pertinet. Quia etiam laici viri perimere debent ne Osca & pantoma habeant, qui dum Arcam Domini extra ordinaria contingere volunt, Domino percutiente intereat.

7. Sacerdos missam sacerdotale nequagnum celebraret, qui fecit illud celebrari non potest, & calumnia sacerdotis, & confessione plebis, admonitione sacerdotis, subluminis plebis; ita ministrum nequagnum ab uno debet celebrari. Iste enim debet, qui ei circumfert, quos ille salutet, & quibus respondeatur, & ad memoriam illi reducentur est illud Dominicum g: *Vbi canique fuerint duo, relatis in nomine meo congregati, & ego in medio eorum.*

8. Videntur crebro in Ecclesiastis messem, & sannon congeri; vnde volumus & hoc penitus obseruator, ut nihil in Ecclesia prater vestimenta Ecclesiastica, & vasa sancta, & libros recordatur. Ne forte si alia ibi quam oportet negotia exercerentur, a Domino audiatur: *Dominus meus domus est omnia vocabitur.* Vos autem fecisti, eam relinquit am latronum.

g. Ant.

855

Matt. 5.

VI.

d. Ps. 143.

VII.

f. 2. Reg.

16.

2. Tert.

VIII.

19.

2. Matt. 18

X.

9. Antiquus in his regionibus in Ecclesiis splendiderum mortuorum usus fuit, & pleniusque loca divino cultu manipulata, & ad effervens Deo hostias preparata cemeteria sine polyandria facta sunt. Ende volumus, ut ab hac re deinceps adlineatur, & nemo in Ecclesiis sepelitur. Nisi forte talis sit persona sacerdotii, aut cuiuslibet reliqui hominis, que per vita meritorum tales vixi corporis defunctio locum acquisuit. Corpora vero, que antiquitus in Ecclesiis sepulci sunt, ne quaque precepiantur, sed tumultu qui apparent profundius in terram mutantur, & paucimmo desuper facta nulla tumulorum vestigia apparet. Ecclesiis reverentur, & conseruetur. Vbi vero tanta est multitudo cadaverium, ut hoc facere difficile sit, locis illis pro commercio habetur, ablatio in altari, & nescio loco confracta, ubi religiose, & pars Deo sacrificiis offerri valeat.

10. Non debet ad Ecclesiam ob aliquam causam conuenire, nisi si laudem Domini, & eius frumentis faciendo. Defectationes vero, & tumultus, & vaniloquia, & cetera actiones ad eodem sancto loco penitus prohibenda sunt. Vbi enim Deinomen invocatur, Deus accipitur offertur. Angelorum frequenter inesse non dubitatur, periculosum est ale aliquod dicere, ut agere quod loco non concordet. Si enim Dominum illos de templo eiciat, qui victimas quae subfferuntur emebant, vel vendebant: quanto magis illos in natura abiecerunt qui mendicantes, vaniloquii, & huiusmodi nunc in locum divino cultu manipulatum fecerant.

Matt. 21.

11. Misericordia solenniter nequam alibi nisi in Ecclesia celebranda sunt, non in quibuslibet domibus, & in vilibus locis, sed in loco quem elegerit Dominus, iuxta illud quod scriptum est: Vnde noster obediens a tua in omni loco, q[ua]m vides, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

b Deu. 12

12. Secunda cum presbitero in una domo habiter. Quoniam enim canones matrem, & sororem, & huiuscmodi personas, in quibus nulla sit sobrium, comodo tempore vivere, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

X.

13. Offrandum vobis est, ut & vos ab ebrickete alij similitudine, & vi plebes subdite abstineantur predictis, & neq[ue] per tales eras eribendo, aut concedendo, nec donos, aut vicis custodiante qualibet per agressum, nec, cum famosis, aut cum quibuslibet impuris personis communia exerceatis. Nisi forte patres amilias, quilibet vos ad dominum suum invicem averti, & cum coniuge sua & prole velit vobis summis gaudio letari, & verborum vestrorum reficiemus accipere, & vobis reficiemus carnalem caritatem officio exhibere. Oportet etiam, ut si quando quilibet sedulum & carnalibus vos reficiat opus, a vobis reficiatur opus, fortitudine.

XI.

14. Nullus presbiter fideliis sancte Dei Ecclesie de alterius presbiteri parochia persuadet, ut ad suam Ecclesiam concurrit, vel in propria Ecclesie, & suas decimas sub dent. Sed vnoquisque sua Ecclesie, & populo contentus, quod sibi non vult fieri alterius quamquam faciat iuxta illud Euangelicum: Quicunque que vult vobis facient vobis homines, hec eadem facite illi. Quisquis autem contra haec constituta venerit, aut bi montis nostris reniti tentaverit, aut gradum se sciat amplificare, aut in carcere longo tempore detinendum.

15. Hoc quoq[ue], modis omnibus prohibemus, ut nullus reficiatur alterius clericorum soliciter, aut recipiat, quia gravis de hac re in批判 canonibus sententia est.

16.

Si quis presbyter invenientur fuerit alieni clericus, ut latus numeri a dare, aut deducere, ut Ecclesiam alterius presbiteri subveniat, sciat se pro hac rapina, & seu cupiditate, aut gradum amplificare, aut in carcere eternis longo tempore puniti etiam agendo detinendum.

XII.

17. Si parvulus aggratans ad quemlibet presbyterum baptismi gratia de cuiuslibet parochia allatum fuerit, ei baptismi sacramentum nullo modo negetur. Si quo hoc manus potenti concedere detrectauerit, & ille parvulus absq[ue] baptismi in gratia mortuus fuerit, noverit se ille qui enim non baptizauit, pro eius animarum reditum.

18.

Nullus presbiter, seu laicus prasomat calicem, aut portamento, aut qualibet vesta sacra, & divino cultu manipulata ad alios usum retinget. Nam quicunq[ue] de calice sacro aliud habet presbyter Christi sanguinem, qui in sacramento accipitur, & paternam ad aliud officium habet quam ad altarium ministrium, deterrendi est

exemplo Balibofas, qui dum vesta Domini vestrum in cassero agnifit, vitam pariter suam Regam amissit.

19. Si quis ex presbyterio voluntate separatus fuit, aut disconfangus neutrus a schola suiter in Ecclesia suis Cruci, aut in monasterio S. Anani, aut S. Boni dicitur, ut si fidei, aut discitatu de his tamquam, que nobis ad regendum causa fuit, placitum est facere dicimus.

20. Presbiter per villas, & ruris scolas habeat, si possit, sibi fideliis suos parvulos ad difformes litteras in comedendas vult, eos inscriperet, & doceat non remittat, sed in securitate eis, attendentes illis quod scripsit. & qui adest in villa fulgida quae splendorum remanserit, & qui ad eum in diuinum multos fugientibus quibusdam in perpetuam aeternitatem. Ergo eos docent, nihil ab eo pretius praedicti regat, ut dignus ab eis acceptus, excepto quod eis parentes, caritas fratrum serviantur et obtulerint.

21. Cum ergo omnium sanctarum scripturarumque instrumentis bonorum operum reflectat, & per lancas intercavatas campi posuit invenit armis, quibus vita compaginatur, & virates nutriti auctoribus suis hinc agro Capitaliter sententiam cuiusdam. Propterea infraferuntur in qua magna brevitate quod agit, quod vita etiam decessit. In primis Dominum Deum unum diligere et in seculis, ut in anima, tota virtute. Deinde proximum iugando regit, tunc non occidere, nos dulcedare, nos non facere, ut non, non impetrare, non falsum testimoniū dicere, bene a te non habere, quod sibi quis fieri non vult, aliq[ue] si facit. Alioquin compungit, ut sequatur Christum. Corpus ergo, delationem aperte, etiam amare, corpete et recte, modum reficiere, impetrare, mortuode, & peccatoe, intrahabitu, subvenire, discutere, lari. A sanctis actionibus se facere dilectorum. Sed non Conspicere, nam non perficere, ut secundum tempora suavissime, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

22. Secunda cum presbitero in una domo habiter. Quoniam enim canones matrem, & sororem, & huiuscmodi personas, in quibus nulla sit sobrium, comodo tempore vivere, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

23. Tercia cum presbitero in una domo habiter. Quoniam enim canones matrem, & sororem, & huiuscmodi personas, in quibus nulla sit sobrium, comodo tempore vivere, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

24. Quarta cum presbitero in una domo habiter. Quoniam enim canones matrem, & sororem, & huiuscmodi personas, in quibus nulla sit sobrium, comodo tempore vivere, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

25. Quinta cum presbitero in una domo habiter. Quoniam enim canones matrem, & sororem, & huiuscmodi personas, in quibus nulla sit sobrium, comodo tempore vivere, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

26. Sexta cum presbitero in una domo habiter. Quoniam enim canones matrem, & sororem, & huiuscmodi personas, in quibus nulla sit sobrium, comodo tempore vivere, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

27. Septima cum presbitero in una domo habiter. Quoniam enim canones matrem, & sororem, & huiuscmodi personas, in quibus nulla sit sobrium, comodo tempore vivere, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

28. Octava cum presbitero in una domo habiter. Quoniam enim canones matrem, & sororem, & huiuscmodi personas, in quibus nulla sit sobrium, comodo tempore vivere, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

29. Nonagesima cum presbitero in una domo habiter. Quoniam enim canones matrem, & sororem, & huiuscmodi personas, in quibus nulla sit sobrium, comodo tempore vivere, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

30. Undevigesima cum presbitero in una domo habiter. Quoniam enim canones matrem, & sororem, & huiuscmodi personas, in quibus nulla sit sobrium, comodo tempore vivere, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

31. Trigesima cum presbitero in una domo habiter. Quoniam enim canones matrem, & sororem, & huiuscmodi personas, in quibus nulla sit sobrium, comodo tempore vivere, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

32. Quadagesima cum presbitero in una domo habiter. Quoniam enim canones matrem, & sororem, & huiuscmodi personas, in quibus nulla sit sobrium, comodo tempore vivere, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

33. Pentagesima cum presbitero in una domo habiter. Quoniam enim canones matrem, & sororem, & huiuscmodi personas, in quibus nulla sit sobrium, comodo tempore vivere, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

34. Sexagesima cum presbitero in una domo habiter. Quoniam enim canones matrem, & sororem, & huiuscmodi personas, in quibus nulla sit sobrium, comodo tempore vivere, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

35. Septagesima cum presbitero in una domo habiter. Quoniam enim canones matrem, & sororem, & huiuscmodi personas, in quibus nulla sit sobrium, comodo tempore vivere, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

36. Octagesima cum presbitero in una domo habiter. Quoniam enim canones matrem, & sororem, & huiuscmodi personas, in quibus nulla sit sobrium, comodo tempore vivere, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

37. Nonagesima cum presbitero in una domo habiter. Quoniam enim canones matrem, & sororem, & huiuscmodi personas, in quibus nulla sit sobrium, comodo tempore vivere, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

38. Undevigesima cum presbitero in una domo habiter. Quoniam enim canones matrem, & sororem, & huiuscmodi personas, in quibus nulla sit sobrium, comodo tempore vivere, idem in corde non tenet, & pacem sicut non date, sentit inquietudinem: Non inquit, ne forte pater, ne forte filius, sed in loco quem ille sperit Dominus, ut ponat nomen suum ibi.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

